26/12/2021

Χριστούγεννα με χειροτονία Πρεσβυτέρου στη Μελβούρνη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Με τους ομογενείς της Μελβούρνης συνεόρτασε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος τη «μητρόπολη των Εορτών» της Εκκλησίας μας, την κατά Σάρκα Γέννηση του Ιησού Χριστού. Το πρωί του Σαββάτου, ανήμερα της μεγάλης Δεσποτικής Εορτής, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ευσταθίου τελέστηκε με λαμπρότητα και εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου κ.κ. Μακαρίου.

Με τον Αρχιεπίσκοπο συλλειτούργησαν **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ, ο οποίος μάλιστα εόρταζε τα γενέθλιά του και έλαβε τις εγκάρδιες ευχές του Σεβασμιωτάτου και μια ανθοδέσμη με λουλούδια, καθώς επίσης οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Σωζοπόλεως κ. Κυριακός και Κερασούντος κ. Ευμένιος.**

Ανάμεσα στο εκκλησίασμα ήταν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στη Μελβούρνη, κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης, και πολλοί εκπρόσωποι οργανώσεων και οργανισμών της Ομογένειας από τη Βικτώρια.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, **ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις**

ο οποίος

κωμόπολη

κτώριας.

Ο Αρχιεπίσκοπος κατά την ομιλία του περιέγραψε πώς η ενσάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού ανέτρεψε τη συνηθισμένη περί αθανασίας αντίληψη στην ιστορία των θρησκειών και έδωσε στον άνθρωπο τη δυνατότητα να ζήσει στην αιωνιότητα. «Εδώ δεν μιλούμε για αθανασία πλέον, η οποία ήταν απολύτως οικεία, ως έννοια, σε όλους τους λαούς», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, υπενθυμίζοντας πως η αθανασία αποτελούσε τη βασική υπόσχεση πολλών κατά καιρούς και κατά

τόπους θεών, οι οποίοι με τις υπερφυσικές τους δυνάμεις καθήλωναν την ανθρώπινη σκέψη και προοπτική. Αντίθετα, όπως εξήγησε ο Αρχιεπίσκοπος, «ο Χριστός ήρθε στον κόσμο να ανατρέψει αυτή τη συνηθισμένη και κοινώς αποδεκτή επαγγελία της θρησκείας. Ο Χριστός δεν πρόσφερε αθανασία, δεν μοίρασε μαγικά ελιξίρια που παρατείνουν τη ζωή, δεν υποσχέθηκε υπερδυνάμεις και υπερεξουσίες σε κανέναν. Ὁ Χριστός έδωσε σε όλους μας τη δυνατότητα της αιωνίου ζωής. Μιλούμε για δύο τελείως διαφορετικά πράγματα. Η αθανασία σχετίζεται με τα παρόντα και έχει όρια. Η αιωνιότητα σχετίζεται με τα μέλλοντα και δεν έχει όρια. Η αθανασία είναι προνόμιο ολίγων, η αιωνιότητα γίνεται δυνατότητα για όλους. Η αθανασία παραπέμπει σε μια στατικότητα, η αιωνιότητα καθορίζεται από μια δυναμική διότι σχετίζεται με την καθημερινή μεταμόρφωση και τον συνεχή αγώνα».

Επιπλέον, **ο Σεβασμιώτατος διέκρινε ότι ενώ σε άλλες θρησκείες οι ανθρωποθεοί με την έλευσή τους επιδεικνύουν τις υπερφυσικές τους δυνάμεις, ο Χριστός με τη γέννησή του καθαγίασε την αδυναμία. «Η υπέρβαση του Θεού, η καταδεκτικότητά Του δηλαδή, να γίνει άνθρωπος, αποδεικνύει με τον πιο εύγλωττο τρόπο ότι πρέπει να ζήσουμε μια ανατροπή», εξήγησε. «Εξάλλου, η Γέννηση του Χριστού από μόνη της ως γεγονός συνιστά μια ανατροπή για τον κόσμο και την ιστορία», επισήμανε, «και, επομένως, αποτελεί για όλους μας μια κλήση για αλλαγή»**.

Υπογραμμίζοντας το κεντρικό μήνυμα που προκύπτει από τα παραπάνω, ότι «είναι επιτυχία του ανθρώπου τελικά να αποδεχτεί ως τρόπο ζωής την αδυναμία», ο Αρχιεπίσκοπος στράφηκε προς τον χειροτονούμενο Πρεσβύτερο, σημειώνοντάς του ότι «αν αυτό ισχύει για κάθε λαϊκό άνθρωπο, αναλογίσου πόσο περισσότερο μπορεί να ισχύσει για τον κληρικό». Κάλεσε δε τον π. Νικόλαο, με την είσοδό του στον δεύτερο βαθμό της ιερωσύνης, να εισέλθει ταυτόχρονα σε μια νέα ζωή, σε έναν καινούργιο τρόπο αντιμετώπισης των πραγμάτων της καθημερινότητας, «σε ένα διαφορετικό βίωμα το οποίο βασίζεται, κατά το πρότυπο του Χριστού, στην αδυναμία, στην αγάπη, στην ελευθερία και στην ταπείνωση». Κλείνοντας, προέτρεψε πατρικά τον νέο Πρεσβύτερο να διακονήσει τον πλησίον με όλη του την αγάπη και με πνεύμα θυσιαστικό, «όχι για τη δική σου δόξα και τον δικό σου έπαινο, αλλά για τη δόξα του Χριστού και της Αγίας μας Εκκλησίας».

Πρωτύτερα, κατά την προσφώνησή του ενώπιον του Αρχιεπισκόπου, **ο νέος Πρεσβύτερος περιέγραψε πώς από την αρχική του αμφιβολία για τον αν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στο ύψιστο υπούργημα της ιερωσύνης, αφέθηκε τελικώς στο θέλημα του Θεο**ύ. Ακολούθως, εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Μακάριο, καθώς επίσης προς τον Θεοφιλέστατο

Επίσκοπο Κερασούντος κ. Ευμένιο και όλους τους κληρικούς που του παρείχαν